16/10/2020

“Србија за младе” – разгледница из Призрена

Упркос мерама које су пролетос онемогућиле два путовања на Косово и Метохију у оквиру организације “Србија за младе”, а које сада постаје препознатљиво као путовање “Метохија за младе”, уз велику радост објављујемо да се у викенду за нама (09.10-11.10. 2020) одржао дуго очекивани боравак у Призрену, известила је Мирјана Бараћ за Радио Слово љубве у својеврсној разгледници, коју у наставку у целини објављујемо:

“Мало је рећи колико је тај лични контак недостајао не само са самим собом, другом особом, већ и са нашим народом који и даље живи и обитава на овом простору. Као да смо из те дуге жеље и васкрсли још већу радост у односу једни са другима.

Тура је била пуна нарочито младих људи. Управо су они први пут искусили Космет доживљавајући га као велико надахнуће, не очекујући да ће сусрести исконску лепоту и радост. Провели смо две ноћи у Велкој Хочи, уз вино и

песму, није било тешко заволети те јако гостољубиве домаћине који у својој скромности износе на сто све што имају. Такви залогаји су слађи од меда. Радовали смо се толикој деци на улици, која трче и из свег гласа довикујући: Стигли су, стигли су гости! Радовала нас је чињеница ове грађе која испуњава ухо испуњено пзним шумовима аутобуса. Колико су лепа та деца, искрена, насмејана... Колико је живота у њима услед свепштег овог неживота, како се многима чинило.

Литургију смо у суботу дочекали у Манастиру Светих Архангела крај Призрена, уживајући у молитвеном надахнућу новог парохијског свештеника Цркве Светог Ђорђа у Призрену оца Јована Радића. Одговарали смо скромним гласовима на његове молитвене вапаје за спасење рода људског. Дочекао нас је касније и у његовом дому, Цркви Светог Ђорђа, где смо заједно служили Акатист Пресветој Богородици. Свако од путника је добио да чита на молитви по један икос и један кондак, свако ко је желео да учествује у овом сабрању.
Дан је био испуњен посетом Вишеграда, старог утврђења крај Архангела на који смо се успели по прелепом дану гледајући Призрен из птичије перспективе, посети Богородице Љевишке – тој неземаљској лепоти њеног хранитељског упоришта, и мини концертом, који је био посвећен старим призренским песмама под дирегентским хармоникашким рукама непревазиђеног и чувеног Ораховчанина – наставника музике и композитора Гаврила Кујунџића. Спровео нас је наставник кроз тадашњи свет, живот, обичаје, кроз сва радовања и туговања тадашњег народа, које се скоро ни по чему не разликује од садашњег. А концерт смо спонтано наставили у Ораховцу, у дворишту породице Радић, где се певало и точило вино. Уверели смо се тада да Ораховац мора да постане неизоставна тачка обилска сваке туре која походи Косово и Метохију. Њима је морална подршка опстанка најпотребнија како би из своје две улице у којима живе, управо овим посетама људи са стране дотакли читав свет. Било је те вечери пуно жамора на улицама Ораховца, као да се славила слава.

Недеља је литургијски отпочета у престоном граду, у Цркви Светог Ђорђа, заједно са Призренцима, ђацима Богословије и њиховим професорима. Више нисмо били сигурни да ли смо заиста и даље на земљи, или нас је молитва уздигла међ' небеске становнике. Како је лепо бити небески становник! Нама су се чувари Призрена таквима и учинили. Даље смо наставили на Каљају, затим до Цркве Светог Спаса, Цркве Свете Недеље, Цркве Светог Пантелејмона, која се сада обнавља вољом и доприносом многобројних прилога народа широм Србије и Црне Горе. Наставили смо даље пут Београда, не остављајући прилику да посетимо и најлепшу задужбину

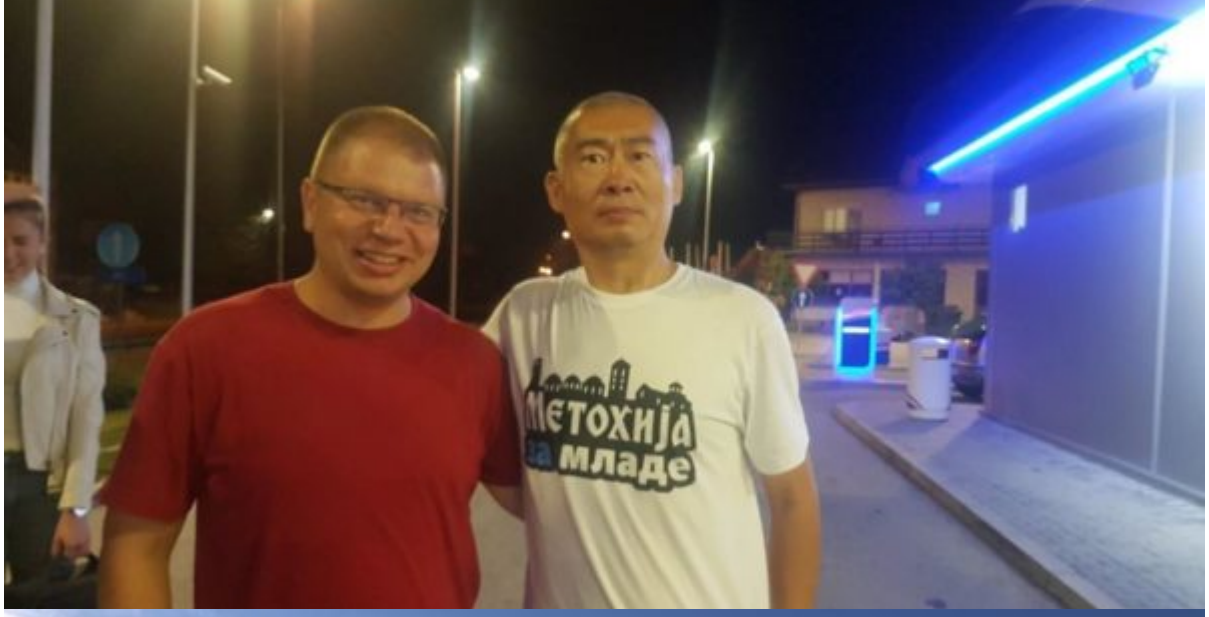
великог краља Милутина, у којој чак и трава расте одајући почаст његовом задужбинарству.

Вреди споменути да нам се на путовању прикључио и пријатељ из Кине Кингбо који је плакао у Архангелима од доживљене лепоте, девојка која се доселила из Аустралије у Србију не пропуштајући прилику да посети наше светиње, изненађења дубином страдања, момак који за пар дана одлази на привремени рад у Америку, две другарице из средње школе Наталија и Анђела са мајком Маријом, Даница која је плакала над сваком иконом, над сваким дететом и црквом, двојица кумова који су први пут на Космету, а који су код куће оставили жене да их чекају са малом децом, млади брачни пар из студентских домова, новопечени младенци, сестре Данијела и Андријана које су питомом љубављу ширили радост… као и многи други који су својом појавом и придруживањем обележили ово путовање.

И наш је дух почео да се обнавља, управо као црква, и почели смо га да градимо на најстабилнијим темељима, на Косову и Метохији.

Сада се свако својој кући вратио са два крила, једно му је крило Косово, друго

МЕТОХИЈА
ЗА МЛАДЕ

ЛУКАНОВ
НАРОДНИ
КОНАК

Мирјана Бараћ

Извор: Радио Слово љубве

Фото: Србија за младе

mitropolija.com